

Interjú Joshi Barattal

2010.02.16.

A múlt héten osztotta ki a hazában népszerű Story magazin az Olvasói díját. Ebben az évben Joshi Barat lett a díjazott műsorvezető kategóriában. Őt kérdeztük, arról, hogy mit jelent neki ez a díj, és hogy, hogyan tud megbirkózni a műsorában felmerülő problémákkal. Interjúnk alább olvasható.

Köszönjük, hogy megtisztel a figyelmével. Szeretnénk gratulálni, az Olvasói Díjhoz, amit kapott. Mit jelent ez Önnek?

- Mindenképpen egy megerősítés, egy jelzés, hogy jó úton járok. Megerősíti az ember hitét, hogy ebből egy műsor kéne csinálni embereknek. Az Olvasói Díj az olyan, mintha a nézőink díja lenne. Még jobban érzi a szeretetüket, ha az ember megy az utcán vagy vásárolni, vagy bárhol, akkor persze találkozik nagyon sok emberrel. Ez egy nagy tömeg, a díjba benne van nagyon sok minden. Elolvasták, hogy lehet szavazni, biztos, hogy voltak ott nevek, hogy kik közül lehet választani. Elolvasták a listát, és úgy döntöttek legyen Joshi Barat. Az egész folyamat benne van, ha az ember végigbontja.

Ez a népszerűség doppingolja az embert?

- Igazság szerint ez is benne van, képmutató lennék, ha azt mondanám, nem számít. Persze, hogy számít, de igazából, ha nem lenne mögötte eredmény, katarzis, ami nagyon sokszor létrejött, akkor nem lenne ennyire finom az egész. Egy értelmes dolog találkozik az emberek szeretetével az már duplán jó.

Műsorfelvétel közben nehéz sorsokkal és komplikált szituációkkal találkozik. Hogy lehet ezt átvészelni? Mert nekünk ez eléggé problematikusnak tűnik.

- Vas idegekkel, sok türelemmel és nem szabad belemászni az Ő utcájukba, tehát a negatívumokba. Mindig keresni kell egy rést. Azt mondja, itt olyan fal van, amit nem lehet áttörni és megtalálom azt a rést, ha egy mód van rá.

Ezekon azért Ön is el szokott gondolkozni otthon? Vagy nem? Valami azért benne marad az emberbe.

- Sok, hogyne. Általában megtalálják egymást a dolgok, ha nem a stúdióban, akkor később. Nem egyszer tapasztaltam, hogy a stúdióban úgy tűnt ez megoldhatatlan. De az ott felhangzott mondatok, 2 hét múlva, 2 hónap múlva, fél év múlva hoztak egy megoldást.

Vannak visszajelzések is?

- Kétféle visszajelzés van. Az egyik azoktól, akik szerepeltek. A másik azoktól az emberektől, akik nem szerepeltek nálunk, de nézőként láttak egy szituációt és hasonló szituációban vannak.

- Valahogy saját magukat kívülállóként látva észreveszik, milyen csúnyán néz ki az egész. Akkor kapunk egy levelet, hogy megoldottam.

Akkor gondolom sok a köszönöm is.

- Igen ez jó. Jó érzés. Érdekes ezt a dolgot csinálni.

Foglalkozik még sorselemzéssel?

- Persze, az egyik táplálja a másikat. Arra szükségem van, hogy maradhassak, aki vagyok, mert az kell.

Nagyon köszönöm az interjút. Egy fotót szabad még?

- Persze.

